

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **R. S.**
bytem M. C. 829, B. nad S.
zastoupen JUDr. Markem Hastíkem, advokátem
sídlem Všetičkova 615/5, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno

za účasti:

- 1. Obec Bílovice nad Svitavou**
sídlem Těsnohlídkovo náměstí 1000
- 2. Brněnské vodárny a kanalizace, a.s.**
sídlem Pisárecká 555/1a , Brno
- 3. Statutární město Brno,**
sídlem Dominikánské nám. 1, Brno
- 4. Česká telekomunikační infrastruktura a.s.**
sídlem Olšanská 2681/6, Praha
- 5. E.ON Distribuce, a.s.**
sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice
- 6. GridServices, s.r.o.**
sídlem Plynářská 499/1, Brno

7. GasNet, s.r.o.
sídlem Klíšská 940/96, Klíše

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.1.2017, č.j. JMK 4281/2017, sp. zn. S-JMK 166092/2016/OÚPSŘ,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10.1.2017, č.j. JMK 4281/2017, sp. zn. S-JMK 166092/2016/OÚPSŘ, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Obecního úřadu Bílovice nad Svitavou, stavebního úřadu (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 31.8.2016, č.j. 1643/2016/BNS/SÚ, sp. zn. S-519/2015/BNS/SÚ.
- 2. Výrokem I. prvostupňového rozhodnutí bylo žalobci jako vlastníkovvi nařízeno podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), odstranění stavby přístřešku – přízemního objektu o velikosti cca 10 m x 6 m s pultovou střechou s hřebenem ve výšce cca 3,7 m nad terénem (měřeno ze strany komunikace na pozemku parc. č. x v k.ú. x) se dvěma úrovněmi podlahy – provedené na pozemku parc. č. x v k.ú. x u hranice s pozemkem parc. č. x v k.ú. x; přístřešek je se dvěma zděnými stěnami (jedna podél hranice s pozemkem parc. č. x v k.ú. x, druhá kolmo na ni) a čtyřmi dřevěnými sloupky s dřevěným krovem s pozednicí, vaznicí a 11 krokvemi, s dřevěným bedněním, s plechovou krytinou a sklobetonovými okny.
- 3. Výrokem II. prvostupňového rozhodnutí bylo žalobci podle § 130 odst. 1 stavebního zákona uloženo předložit návrh technologického postupu prací při odstraňování stavby, včetně nutných opatření k vyloučení, omezení či ke kompenzaci případných negativních důsledků na životní prostředí v okolí stavby.
- 4. Výrokem III. prvostupňového rozhodnutí byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč ve lhůtě 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.
- 5. Výrokem IV. prvostupňového rozhodnutí byly stanoveny podmínky pro odstranění stavby.

I. Shrnutí žalobní argumentace

- 6. Žalobce v žalobě a v jejím doplnění uvádí, že opatřením prvostupňového orgánu ze dne 1.12.2011, č.j. 961/2011/BNS/SÚ, sp. zn. S-961/2011/BNS/SÚ, mu byl udělen souhlas s užíváním stavby rodinného domu na pozemku parc. č. x v k.ú. x. Součástí předkládané dokumentace byla zpevněná plocha, na které žalobce později vybudoval dvě stavby, a to přístřešek pro parkování zahradní techniky a boudu na nářadí, které podle žalobce

splňovaly parametry uvedené v § 79 odst. 2 písm. o) a současně § 103 odst. 1 písm. e) stavebního zákona. Zpevněná plocha byla vybudována v roce 2011 v místě pásma vodovodního řadu s vědomím správních orgánů; žalobce nemohl vědět, kudy přesně má vodovodní řad DN 200 vést a že stavbu provádí přímo v jeho ochranném pásmu. Žalobce vycházel z místní situace, kdy všichni ostatní vlastníci na svých pozemcích, ve stejné linii tvrzeného vedení vodovodního řadu, stavěli své zahradní domky či bazén; nikdo z vlastníků sousedních pozemků nebyl nucen svoji stavbu odstranit. Podle žalobce přístřešek pro parkování zahradní techniky a bouda na nářadí jsou stavby, které samostatně režimu stavebního zákona nepodléhají, jedná se o stavby na sobě nezávislé. Není zjevné, jak správní orgány dospěly k závěru o tom, že se jedná o jedinou stavbu. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že místní šetření na pozemku parc. č. x v k.ú. x ve vlastnictví žalobce nebylo realizováno pro nepřítomnost vlastníka. Pokud prvostupňový orgán pořídil fotodokumentaci, učinil tak bez vědomí žalobce.

7. Žalobce dále namítá nezákonný procesní postup prvostupňového orgánu při nařízení ústního jednání. Žalobce se z ústního jednání omluvil a řádně doložil důvody, pro které se jednání nemohl účastnit, a žádal přitom o posunutí termínu jednání; prvostupňový orgán však omluvu žalobce neakceptoval. I přesto, že žalobce posléze své námitky uplatnil prostřednictvím zástupce, žalobce byl uvedeným postupem správního orgánu zkrácen na svých právech. Prvostupňový orgán také obeslal účastníky řízení s výzvou k seznámení se s podklady pro rozhodnutí; výzvu zasílal prvostupňový orgán právě v době, kdy věděl, že žalobce je na služební cestě v zahraničí. Zásilka byla žalobci vložena do poštovní schránky v době, kdy si zásilku nemohl převzít a seznámit se s jejím obsahem. Lhůta poskytnutá žalobci byla tedy nepřiměřená a byla žalobci vědomě krácena.
8. Svoji argumentaci žalobce rozvedl v podané replice. Upozornil, že pokud žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkazuje na kontrolní prohlídku na místě samém dne 24.3.2015, ze které byla pořízena fotodokumentace, tak ze správních rozhodnutí nevyplývá, že by správní orgány vycházely z protokolu o místním šetření či pořízené fotodokumentace a že by tyto listiny byly součástí správního spisu. Podle žalobce při místním šetření dne 24.3.2015 pracovnice prvostupňového orgánu neprovedla žádné ohledání na místě samém, o stavbu co do její funkčnosti, technického propojení či využití se nezajímala; místní šetření nebylo zaměřeno na posouzení, zda se jedná o jednu stavbu či dvě stavby. Podle žalobce se obě stavby na zpevněné ploše nacházejí mimo vodovod, nezabraňují ani neztěžují případnou opravu či jeho provozování, v případě havárie je zajištěn bezkolizní vstup na pozemek. Žalobce opakovaně deklaroval, že v případě havárie je připraven nést všechny náklady na odstranění poškození či opravu svého majetku.
9. Žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
11. Žalovaný dále odkazuje na kontrolní prohlídku stavby přístřešku, které se žalobce zúčastnil, ale protokol odmítl podepsat. Při prohlídce byla pořízena fotodokumentace stavby, žalobci bylo zakázáno ve stavbě pokračovat a byl informován, že bude zahájeno

řízení o odstranění stavby s tím, že má možnost do 30 dnů od zahájení řízení požádat o dodatečné povolení stavby. Řízení o dodatečné povolení stavby bylo posléze zastaveno. Žalobce poté tvrdil, že se jedná o dvě stavby (zastřešení stávající dřevěné plochy a bouda na nářadí); žádosti o jejich povolení prvostupňový orgán zamítl a tyto závěry žalovaný potvrdil.

12. Pokud jde o zpevněnou plochu pod přístřeškem, žalovaný zdůrazňuje, že ta nebyla součástí dokumentace ověřené stavebním úřadem při udělení souhlasu s provedením stavby rodinného domu a nemohla být ani součástí souhlasu s užíváním stavby; pokud jsou v souhlasu s užíváním stavby uvedeny zpevněné plochy před rodinným domem na pozemku parc. č. x v k.ú. x, jedná se pouze o zpevněné plochy před rodinným domem na tomto pozemku a nikoli o zpevněnou plochu pod přístřeškem, která se nachází na opačné straně pozemku a nebyla stavebním úřadem nikdy povolena ani odsouhlasena. O existenci vodovodu na pozemku musel žalobce vědět nejpozději v roce 2008. Žalovaný dále zdůrazňuje, že stavební úřad nemá možnost ovlivnit stanovisko vlastníka vodovodu a bez jeho souhlasu nemůže realizovanou stavbu nad vodovodem dodatečně povolit.
13. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před zdejšími soudem; navrhl, aby zdejší soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci

14. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
15. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
16. Správní orgány rozhodly podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona o nařízení odstranění stavby přístřešku – přízemního objektu o velikosti cca 10 m x 6 m s pultovou střechou s hřebenem ve výšce cca 3,7 m nad terénem na pozemku parc. č. x v k.ú. x u hranice s pozemkem parc. č. x v k.ú. x.
17. Mezi účastníky řízení přitom není sporu o to, že rozhodnutím ze dne 2.12.2015, č.j. 2199/2015/BNS/SÚ, prvostupňový orgán zastavil řízení o dodatečném povolení stavby „zastřešení stávající zpevněné plochy a bouda na nářadí“ nacházející se na pozemku parc. č. x v k.ú. x a že žalovaný jeho závěry v rozhodnutí ze dne 11.3.2016, č.j. JMK 38499/2016, sp. zn. S JMK 8673/016/OÚPSŘ, potvrdil; rozhodnutí žalovaného bylo předmětem přezkumu zdejšího soudu, který rozsudkem ze dne 1.11.2017, č.j. 62 A 71/2016-41, žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného zamítl. Ze správního spisu vyplývá, že v řízení o odstranění stavby bylo dále pokračováno (písemnost „Oznámení o pokračování řízení a pozvání k ústnímu jednání“ ze dne 3.5.2016, č.j. S-519/2015/BNS-SU, v níž bylo nařízeno ústní jednání spojené s ohledáním na místě dne 31.5.2016); prvostupňovým rozhodnutím bylo následně rozhodnuto o odstranění předmětné stavby.

III. a)

18. Ze stavebního zákona vyplývá, že stavební úřad nařídí vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi odstranění stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo

opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena (§ 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona). Stavební úřad zahájí řízení o odstranění takové stavby a v oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující ohlášení, žadatel předloží podklady předepsané k ohlášení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení (§ 129 odst. 2 stavebního zákona). Bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví (§ 129 odst. 3 stavebního zákona).

19. Z výše shrnuté právní úpravy je zřejmé, že řízení o dodatečném povolení stavby stavební zákon konstruuje jako řízení zahajované na žádost stavebníka nebo vlastníka poté, co je již z moci úřední vedeno řízení o odstranění stavby. Řízení o dodatečném povolení stavby je tedy samostatným řízením v rámci řízení o odstranění stavby. Prostřednictvím řízení o dodatečném povolení stavby je možné zabránit odstranění stavby, která je v rozporu s rozhodnutím nebo opatřením stavebního úřadu, nebo stavby postavené bez takového rozhodnutí či opatření. V řízení o odstranění stavby poté stavební úřad posuzuje pouze to, zda je stavba provedena bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a zda stavba nebyla dodatečně povolena; mimo rámec předmětu řízení o odstranění stavby se proto ocitají námitky, které mohl žalobce uplatňovat v řízení o dodatečném povolení stavby (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.9.2017, č.j. 5 As 90/2017-22).
20. Žalobce předně namítá, že se fakticky jedná o dvě stavby. Podle žalobce ze správních rozhodnutí nevyplývá, že by správní orgány vycházely z protokolu o místním šetření či pořízené fotodokumentace a že by tyto listiny byly součástí správního spisu. K tomu ze správního spisu vyplývá, že dne 24.3.2015 prvostupňový orgán provedl ohledání stavby přístřešku na pozemku parc. č. x u rodinného domu č.p. x v obci x, o čemž byl sepsán protokol, ve kterém je mj. též uvedeno, že žalobce se na protokol odmítl podepsat. K protokolu je přiložena fotodokumentace stavby.
21. Otázkou, zda se v daném případě jednalo o jednu stavbu či dvě stavby, kterou žalobce rozvádí v žalobě, se již zdejší soud zabýval, a to ve svém rozsudku ze dne 1.11.2017, č.j. 62 A 71/2016-41; konstatoval, že žalobce realizoval stavbu jedinou. Tuto otázku, která svým předmětem souvisí s řízením o dodatečném povolení stavby, tedy zdejší soud považuje za vyřešenou a pouze doplňuje, že skutečnost, že se jedná o jednu stavbu, jednoznačně plyne z fotodokumentace přiložené k protokolu o místním šetření ze dne 24.3.2015, jež je

součástí správního spisu. Podle zdejšího soudu prvostupňový orgán nepochybil, pokud řízení o odstranění stavby zahájil ohledně jedné stavby, a správně v rozhodnutí o odstranění stavby upozornil, že stavba vzhledem ke své velikosti vyžadovala vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení. Nelze souhlasit se žalobcem, že by prvostupňový orgán nevycházel z místního šetření, ani že by byla potřeba k posouzení otázky, zda se jedná o jednu stavbu či dvě, požadovat stanovisko znalce či jiné odborné vyjádření.

22. Důvody, proč dodatečné stavební povolení nebylo žalobci uděleno, v řízení o odstranění stavby již nepřísluší správním orgánům posuzovat. Pokud tedy jde o otázku zásahu stavby do ochranného pásma vodovodního řádu, resp. povinnost žalobce doložit souhlas vlastníka vodovodního řádu s provedením stavby, tu opět zdejší soud odkazuje na řízení o dodatečném povolení stavby a na rozsudek zdejšího soudu ze dne 1.11.2017, č.j. 62 A 71/2016-41; v něm se zdejší soud zabýval jak samotnou otázkou udělení souhlasu vlastníka vodovodu, tak otázkou vědomosti žalobce o existenci inženýrských sítí na jeho pozemku.
23. K argumentaci žalobce, že na předmětnou stavbu nebylo třeba vydat územní rozhodnutí a stavební povolení, zdejší soud uvádí, že prvostupňový orgán zahájil řízení o odstranění stavby (stejně jako nařídil odstranění stavby) podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona; žalovaný v napadeném rozhodnutí však také upozornil, že podle § 129 odst. 1 písm. d) stavebního zákona stavební úřad nařídí vlastníku odstranění i takové stavby, která nevyžaduje územní rozhodnutí, stavební povolení ani ohlášení stavby, ale je prováděna nebo byla provedena v rozporu s právními předpisy, v daném případě v rozporu s § 23 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích. Podle § 23 odst. 5 písm. a) zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích, v ochranném pásmu vodovodního řádu nebo kanalizační stoky lze provádět zemní práce, stavby, umísťovat konstrukce nebo jiná podobná zařízení či provádět činnosti, které omezují přístup k vodovodnímu řádu nebo kanalizační stoce nebo které by mohly ohrozit jejich technický stav nebo plynulé provozování, jen s písemným souhlasem vlastníka vodovodu nebo kanalizace, popřípadě provozovatele, pokud tak vyplývá ze smlouvy uzavřené podle § 8 odst. 2 tohoto zákona.
24. Podle zdejšího soudu však v projednávaném případě není pochyb o tom, že se jedná o stavbu vyžadující územní rozhodnutí a stavební povolení (pročež bylo zahájeno podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona řízení o odstranění stavby) a současně že v řízení o dodatečném povolení stavby stavba nebyla dodatečně povolena, když mj. žalobce nedoložil souhlas vlastníka vodovodu s prováděním stavby v ochranném pásmu vodovodního řádu. Pokud žalobci nebyla stavba dodatečně povolena, správní orgány neměly jinou možnost, než nařídít odstranění stavby. Skutečnost, že správní orgány přistupovaly k žalobci rozdílně jako k ostatním vlastníkům pozemků v předmětné lokalitě, kdy nikdo z vlastníků sousedících pozemků nebyl nucen svoji stavbu odstranit, žalobce ničím nedokládá. Žalobce přitom podle zdejšího soudu netvrdí žádné nové skutečnosti, ze kterých by bylo možné dovozovat, že důvody pro zahájení řízení o odstranění stavby, resp. pokračování v něm po zastavení řízení o dodatečném povolení stavby, pominuly.
25. Pokud jde o argument žalobce, že stavba přístřešku byla realizována na zpevněné ploše, na kterou se podle žalobce vztahoval souhlas s provedením stavby ze dne 3.11.2008, č.j. SÚ 734/08, a souhlas s užíváním stavby ze dne 1.12.2011, č.j. 961/2011/BNS/SÚ, tak podle zdejšího soudu správní orgány dostatečným způsobem vysvětlily, proč je tento názor žalobce

nesprávný. Ostatně i tato žalobní argumentace se týká otázek, jež primárně souvisejí s řízením o žádosti dodatečné povolení stavby. Pokud žalobce uvádí, že zpevněná plocha byla na pozemku vybudována již roku 2011 a správní orgány proti tomuto stavu ničeho nenamítaly, tak k tomu zdejší soud uvádí, že uvedená okolnost nemůže mít vliv na možnost zahájení řízení o odstranění stavby, jedná-li se o stavbu vyžadující územní rozhodnutí a stavební povolení.

III. b)

26. Pokud jde o namítaná procesní pochybení, tak žalobcem vytýkané chyby v postupu prvostupňového orgánu konstatoval i žalovaný v napadeném rozhodnutí. Dospěl nicméně k závěru, že nemohly mít vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí. Zdejší soud v tomto ohledu se žalovaným souhlasí.
27. Ze správního spisu vyplývá, že písemností „Oznámení o pokračování řízení a pozvání k ústnímu jednání“ ze dne 3.5.2016, č.j. 817/2016/BNS/SÚ, sp. zn. S-519/2015/BNS-SU, byl žalobce vyrozuměn o pokračování v řízení o odstranění stavby a bylo nařízeno ústní jednání spojené s ohledáním na místě na 31.5.2016. Písemností doručenou prvostupňovému orgánu dne 24.5.2016 žalobce z důvodu své pracovní cesty mimo Českou republiku požádal o odročení termínu ústního jednání spojeného s ohledáním na místě; uvedl, že jeho přepokládaný návrat bude v týdnu od 4.7.2016 a doložil k tomu potvrzení zaměstnavatele. Prvostupňový orgán ve sdělení ze dne 25.5.2016, č.j. 973/2016/BNS/SÚ, sp. zn. S-967/2016/BNS-SU, žalobce vyrozuměl o tom, že žalobce má možnost nechat se zastupovat na základě plné moci, přičemž po jednání bude dána účastníkům řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v souladu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. V písemnosti doručené prvostupňovému orgánu dne 30.5.2016 žalobce prostřednictvím zástupce podal námítky proti pokračování řízení o odstranění stavby. Správním spisem dále prochází „Protokol z ústního jednání spojeného s místním šetřením“ ze dne 31.5.2016, č.j. 1001/2016/BNS/SÚ, sp. zn. S-519/2015/BNS-SU, podle něhož byla provedena prohlídka na místě; bylo zjištěno, že pozemek nebyl vlastníkem zpřístupněn a oproti minulé kontrolní prohlídce dne 24.3.2015 (na které prvostupňový orgán zakázal vlastníkovu pokračovat ve stavbě a kdy bylo zjištěno provedení stavby přístřešku se dvěma zděnými stěnami - jedné na místě původního dřevěného plotu - a čtyřmi dřevěnými sloupky s dřevěným krovem s pozednicí, vaznicí a 11 krokviemi, s dřevěným bedněním, s plechovou krytinou a sklobetonovými okny) přibýlo omítnutí stěn, oplechování a žlab ze strany od komunikace. Dále jsou v protokolu uvedena vyjádření přítomných účastníků.
28. Podle zdejšího soudu prvostupňový orgán tím, že nevyhověl žádosti žalobce o odročení termínu ústního jednání spojeného s ohledáním na místě, pochybil. Se žalobcem lze souhlasit v tom, že podání námitek nelze ztotožňovat s osobní účastí při ústním jednání na místě samém. Nicméně z protokolu ze dne 31.5.2016 plyne toliko to, že ve srovnání se zjištěními ze dne 24.3.2015 došlo pouze k drobným změnám na stavbě. Žalobce netvrdí, že by ve srovnání se situací zjištěnou dne 24.3.2015 a zachycenou na fotografiích došlo k takové změně okolností (spočívajících např. v úpravě předmětné stavby), která by měla vliv na důvody, pro které bylo zahájeno řízení o odstranění stavby. S uplatněnými námitkami ze dne 30.5.2016 se nadto prvostupňový orgán ve svém rozhodnutí vypořádal. Z místního šetření ze dne 31.5.2016 tedy podle zdejšího soudu neplyne, že by došlo k zásadním novým zjištěním ve srovnání s místním šetřením provedeným dne 24.3.2015 a

především že by prvostupňový orgán z takové změny vycházel; naopak prvostupňový orgán zjistil toliko nepatrné změny na stavbě, které nemohly mít na posouzení věci žádný vliv.

29. Pokud jde o lhůtu k seznámení s poklady rozhodnutí, tak ze správního spisu vyplývá, že v písemnosti ze dne 8.6.2016, č.j. 1054/2016/BNS/SÚ, sp. zn. S-519/2015/BNS-SU, prvostupňový orgán vyrozuměl žalobce o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, a to do 15.7.2016; písemnost byla žalobci vhozena do poštovní schránky dne 21.6.2016. Dále byl žalobce o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí vyrozuměn v písemnosti ze dne 22.6.2016, č.j. 1146/2016/BNS/SÚ, sp. zn. S-159/2015/BNS-SU, a to s ohledem na doplnění některých písemností do spisu; písemnost byla do poštovní schránky žalobce vhozena dne 7.7.2016. Pokud tedy žalobce oznámil svůj návrat z pracovní cesty „v týdnu od 4.7.2016“ (žalobce neuvádí, že by skutečný návrat byl později), tak podle zdejšího soudu je zjevné, že žalobce měl ve srovnání s ostatními účastníky řízení kratší dobu na seznámení s podklady rozhodnutí (možnost nahlížení do spisu byla uvedena v písemnostech ze dne 8.6.2016 a 22.6.2016 v úřední dny, konkrétně v pondělí a ve středu). Prvostupňový orgán tedy pochybil, pokud žalobci neposkytl delší lhůtu k možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, nicméně současně zdejší soud upozorňuje, že žalobce na výzvy k seznámení se s podklady rozhodnutí, především na výzvu ze dne 22.6.2016, nijak nereagoval (kupříkladu žádostí o prodloužení lhůty) a ani neuvádí, že by se s podklady rozhodnutí nemohl seznámit ve zbývající části lhůty. Podstatným je v tomto směru i skutečnost, že žalobce měl možnost závěry prvostupňového orgánu zpochybnit v podaném odvolání.
30. Podle zdejšího soudu tedy výše uvedenými chybami v postupu prvostupňového orgánu nebyl žalobce dotčen na svých právech způsobem, který by měl za následek nezákonnost prvostupňového rozhodnutí; zdejší soud souhlasí se žalovaným, že přestože došlo k pochybení prvostupňového orgánu, nelze konstatovat, že by žalobce neměl dostatečný prostor k hájení svých práv.
31. Zdejší soud tedy s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

32. O nákladech účastníků řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.
33. Ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení pak soud rozhodl tak, že nemají právo na náhradu nákladů řízení. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. srpna 2019

David Raus v.r.
předseda senátu